

To přece není náhodou

Hana Zagorová

To přece není náhodou,
když dva spolu rádi jsou,
že přestává se točit svět,
to k ránu se stává.

Když tlukot srdcí lidí dvou
má jeden rytmus najednou,
to přijde jednou za sto let.
Podívej, svítá.

A z těch srdcí náhle ptáci jsou,
umí zastavit čas.
Na zeď píšou bílou křídou
svůj vzkaz.

Že když v ruce svíráš dlaň,
tak dobře hlídej ji a chraň
a pak tou dlaní nech se vést.
Je blízká a tvá jen.

Do všech koutů světa křič,
že ta dlouhá noc je pryč,
že se blíží vzkříšení,

svítá, svítá.

A v té chvíli tiché vyznání
napoví ti jak dál.
Krásný ostrov lidských přání
už se blíží.

To přece není náhodou,
když dva spolu rádi jsou,
že přestává se točit svět.
Probud' se!
Svítá.